

Antonina Karpowicz-Zbińkowska: Monteverdi, Salve Regina

Pora na przedstawienie mojego ulubionego kontratenora, jest nim Gérard Lesne, genialny interpretator zwłaszcza francuskiej muzyki barokowej - przeczytaj felieton z cyklu Perły Muzyki Dawnej

Pora na przedstawienie mojego ulubionego kontratenora, jest nim Gérard Lesne, genialny interpretator zwłaszcza francuskiej muzyki barokowej - przeczytaj felieton z cyklu Perły Muzyki Dawnej

Pora na przedstawienie mojego ulubionego kontratenora, jest nim Gérard Lesne, genialny interpretator zwłaszcza francuskiej muzyki barokowej. Współpracował z największymi wykonawcami muzyki dawnej, m.in. z Marcelem Peresem i Williamem Christim, kieruje także własnym zespołem – Il seminario musicale.

Nagranie, które chciałam tutaj zaprezentować, to zbiór drobnych motetów Claudia Monteverdiego (ok. 1567-1643) skomponowanych w stylu *seconda prattica*, czyli świeckim stylu, wykorzystywanym w madrygałach i operze, podporządkowującym środki wyrazu muzycznego – tekstowi, a także poszukującym nowych form ekspresji. Monteverdi to wszak najbardziej znany poszukiwacz muzycznego idiomu ludzkich afektów. Zarazem barok znany jest także z najbardziej kwiecistych form pobożnościowych, bazujących np. na kontemplacji mistycznych tekstów z *Pieśni nad pieśniami*. Motety te, w swojej zmysłowości, są zatem syntezą sacrum i profanum, typową dla okresu baroku.

Szerzej na temat motettów Monteverdiego, zwłaszcza tych skomponowanych do tekstu *Pieśni nad pieśniami*, od których na tej płycie się aż roi, pisałam w innym felietonie - czytaj

To właśnie ten styl muzyczny, a nie rekomendowana przez Kościół, jeszcze w czasach soboru trydenckiego *prima prattica* (reprezentowana np. przez twórczość Palestriny, czy Josquina des Pres), stał się kwintesencją stylu barokowego. Wyrażał on najlepiej pobożność barokową, a zarazem tę pobożność kształtował.

Gérard Lesne'a uważam za jednego z najlepszych intepretatorów motetów Monteverdiego, z jego delikatnym, a zarazem bardzo zmysłowym głosem, świetnie oddaje on dwoisty charakter tej muzyki.

Antonina Karpowicz-Zbińkowska

Monteverdi: SV 207. Lapidabant Stephanum - Lesne

Monteverdi-O quam pulchra es-Lesne/Monteilhet

